

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119209972
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5119209972.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. J. H. X, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov: matky U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. H. X, XXX XX V., zastúpenej Mgr. Jurajom Orvanom, advokátom so sídlom H. H. X, XXX XX V. a otca H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. O. XX, o návrhu navrhovateľky T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. O. XX, na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, v štádiu konania o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 30P/173/2019-8 zo dňa 12. septembra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 30P/173/2019-8 zo dňa 12. septembra 2019 vo výroku I. p o t v r d z u j e .

Odvolanie matky proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 30P/173/2019-8 zo dňa 12. septembra 2019 o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil Fakultnej nemocnici s poliklinikou Žilina (ďalej aj „FNsP Žilina“) povinnosť odovzdať maloletú J. U., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti navrhovateľky T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XX (výrok I.). Zároveň zveril maloletú J. do osobnej starostlivosti navrhovateľky na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok II.). Konštatoval, že neodkladné opatrenie vo výroku I. je vykonateľné jeho nariadením.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľka dňa 06.09.2019 spolu s návrhom vo veci samej (o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej starostlivosti a uloženie povinnosti obom rodičom prispievať na jeho výživu vo výške 30 % zo sumy stanoveného životného minima mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina), podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala uložiť povinnosť Fakultnej nemocnici s poliklinikou Žilina odovzdať maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti.

3. Navrhovateľka podané návrhy odôvodnila tým, že dňa 03.09.2019 bola jej pravnučka J. hospitalizovaná na detskom oddelení FNsP v Žiline pre úraz hlavy (matka pri kojení dieťaťa narazila do dverí a dieťa si udrelo hlavičku). Uviedla, že rodičia maloletého dieťaťa bývajú v jej dome, jej vnuk (otec maloletej) má dlhodobé problémy s drogami a jeho partnerka (matka maloletej) taktiež. Rodičom dieťaťa pomáhala so starostlivosťou o maloleté dieťa a mala za to, že kvôli svojej dcére dokážu prestať s drogami. V domácnosti boli medzi rodičmi dieťaťa časté hádky, a tak maloletá nemala vytvorené spokojné prostredie pre svoj zdravý vývin. Dňa 05.09.2019 bola kontaktovaná oddelením sociálno-

právnej ochrany detí a sociálnej kurately ohľadom podnetu nemocnice na podozrenie nedostatočnej starostlivosti o dieťa. Vzhľadom na vzniknutú situáciu bola ochotná ihneď zabezpečiť starostlivosť o maloletú a prevziať ju do osobnej starostlivosti, keďže má k nej vytvorený pekný vzťah. Je poberateľkou starobného dôchodku, býva v rodinnom dome v jej osobnom vlastníctve spolu s priateľom G. U., ktorý je ochotný jej pomáhať pri starostlivosti o maloletú.

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia a správou kolízneho opatrovníka z preštréna pomerov v rodine (zo dňa 10.09.2019) dospel k záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia - odovzdania maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Mal osvedčené, že maloleté dieťa sa nachádzalo v nemocnici a rodičia maloletého dieťaťa nie sú schopní zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa. Matka sa pri konzultácii s psychológom priznala k užívaniu drog (jednu dávku užíla aj po pôrode, cca pred dvoma týždňami) a uviedla, že jej partner je tiež závislý. Otec maloletej pri rozhovore javil známky požitia návykovej látky. Na tomto základe súd konštatoval, že výchova maloletého dieťaťa u rodičov je vážne narušená a ohrozená a vrátenie maloletého dieťaťa z nemocnice k rodičom by bolo na úkor jeho ďalšieho zdravého vývoja. V súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa rozhodol o odovzdaní dieťaťa do starostlivosti blízkeho príbuzného - navrhovateľky (prastarej matky maloletého dieťaťa).

5. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol o dočasnom zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky, a to do rozhodnutia vo veci samej.

6. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci a zdôraznila, že v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 365 ods. 1 písm. f/, písm. g/ CSP v spojení s § 62 ods. 1 a § 63 CMP). Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nadobudlo predbežnú vykonateľnosť dňa 12.09.2019, zrušil a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci odovzdania a dočasného zverenia maloletej J. U., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti navrhovateľky T. U. nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XX, zastavil.

7. V odôvodnení odvolania matka kategoricky odmietla tvrdenia navrhovateľky o jej závislosti na drogách. Priznala, že v roku 2016 mala ojedinelú skúsenosť s návykovou látkou, avšak odvtedy už návykové látky viac nepožila. Podporne to má vyplývať z lekárskeho záznamu počas obdobia jej tehotenstva a z prepúšťacej správy gynekologického oddelenia FNsP Žilina, kde sa z vykonaných rozborov žiadna závislosť matky na akýchkoľvek návykových látkach nekonštatovala. Rovnako z toxikologického rozboru uvedeného v prepúšťacej správe z detského oddelenia FNsP Žilina zo dňa 02.09.2019 vyplýva, že u maloletej Vanesy nebola zistená prítomnosť žiadnych návykových látok, ktoré by sa do jej tela mohli dostať od matky pri dojčení v prípade, ak by matka takéto látky požila. Vyjadrenia matky, ktorými mala v prítomnosti psychológa priznať údajnú polymorfnú závislosť na návykových látkach, boli dezinterpretované. Matka sa vyjadrovala výlučne k požitiu návykovej látky v minulosti, nie po narodení maloletej J.. V čase hospitalizácie maloletej s matkou na detskom oddelení FNsP Žilina boli matke s jej súhlasom odobraté vzorky telesných tekutín za účelom ich testovania na prítomnosť návykových látok, avšak z neznámych dôvodov tieto testy nakoniec neboli vykonané. Vzhľadom na to matka bezodkladne dňa 20.09.2019 podstúpila vyšetrenie a odber telesných tekutín v ambulancii pre liečbu drogových závislostí MUDr. D. H. v V., analýzou ktorých bola prítomnosť týchto látok u matky jednoznačne vylúčená. Predložila prepúšťacu správu FNsP Žilina, gyn. odd., zo dňa 13.07.2019, prepúšťacu správu FNsP Žilina, detské odd., zo dňa 02.09.2019 a výsledkový test Klinická biochémia, s.r.o. zo dňa 20.09.2019.

8. Tvrdenie navrhovateľky, že má s maloletou (a rovnako jej priateľ) vytvorený veľmi pekný vzťah a je na ňu zvyknutá, vzhľadom k veku maloletej, považovala za prehnané. Nesúhlasila so zverení maloletej J. do osobnej starostlivosti prastarej matky maloletej, pretože v jej dome naďalej žije aj J. otec, ktorý má skutočne problémy s drogami a údajne mu hrozí trestné stíhanie, taktiež vzhľadom na útlý vek maloletej (prastará matka a jej partner nie sú takými blízkymi osobami), s ktorými by si maloletá mala vytvárať úzky citový vzťah. Navrhovateľka má už 64 rokov, je poberateľkou dôchodku, naďalej pracuje ako čašníčka v Penzióne Bosorka v X. P. J., a teda reálne nie je schopná sa osobne o maloletú starať. Uviedla, že už v čase nariadenia neodkladného opatrenia prastará matka začala nechávať maloletú J. na celý deň a noc v starostlivosti u matky s odôvodnením, že nechce prísť o zamestnanie v penzióne. Matka maloletého dieťaťa po vydaní rozhodnutia súdu sa natrvalo vrátila bývať k svojej matke I. Y., ktorá jej pomáha so starostlivosťou o maloletú J.. K tomu predložila záznam spísaný zo dňa 20.09.2019, ktorý bol daný na vedomie aj ÚPSVaR Žilina.

9. Z toho vyvodila, že konajúci súd vydal rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia výlučne na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci a zavádzajúcich informácií navrhovateľky, resp. dezinterpretácii vyjadrení matky vo veci údajného požitia návykovej látky pred hospitalizáciou maloletej J. a na ich základe dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Už v čase vydania rozhodnutia súdu reálne neexistovali také skutočnosti odôvodňujúce potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Pokiaľ by dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia boli hypoteticky dané, poukázala na písomné vyjadrenie navrhovateľky zo dňa 30.09.2019, v zmysle ktorého prastará matka nie je schopná sa o maloletú riadne starať, túto necháva od vydania rozhodnutia súdu takmer každý deň aj tak v starostlivosti jej matky (a to aj na noc) a samotný návrh vo veci samej berie v celom rozsahu späť. Nadväzne mala za to, že dôvody na ďalšie trvanie citovaného rozhodnutia súdu odpadli.

10. K odvolaniu matky podali vyjadrenie otec maloletého dieťaťa a kolízny opatrovník, ktorí sa obmedzili na súhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

11. Navrhovateľka samostatným oznámením na výzvu súdu uviedla, že svoj „návrh na vydanie neodkladného opatrenia na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej starostlivosti“ berie v celom rozsahu späť a súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

12. Vzhľadom na formálne vyjadrenia účastníkov konania vo veci neodkladného opatrenia pri potrebe urýchlene a prednostne rozhodnúť o veci (§ 367 ods. 2 CMP), súd uvedené vyjadrenia už nedoručoval ostatným účastníkom konania.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP s tým, že nie je viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 66 CMP, a napadnuté uznesenie vo výroku I., t.j. vo veci odovzdania maloletej J. do osobnej starostlivosti navrhovateľky v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v podstatnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení na uloženie povinnosti Fakultnej nemocnici s poliklinikou Žilina odovzdať maloleté dieťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (387 ods. 2 CSP).

15. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľka sa návrhom na vydanie neodkladného opatrenia domáhala uloženia povinnosti Fakultnej nemocnici s poliklinikou Žilina odovzdať maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný spolu s návrhom vo veci samej, ktorým sa domáhala zverenia maloletej J. do jej náhradnej osobnej starostlivosti (§ 45 a nasl. Zákona o rodine).

16. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

17. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP).

18. V zmysle § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti (§ 367 ods. 1 CMP).

20. Neodkladné opatrenie v zmysle § 324 a nasl. CSP v spojení s § 367 CMP slúži na poskytnutie rýchlejšej, efektívnej, ale zásadne len dočasnej úpravy rodinno-právnych vzťahov v prípade osvedčenia

potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do vzťahov medzi stranami.

21. Dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Toto je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

22. V štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia teda zisťuje súd len elementárne skutočnosti, ktoré majú byť základom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Úlohou konajúceho súdu bolo v danom prípade posúdiť otázku naliehavosti odovzdania maloletého dieťaťa Fakultnou nemocnicou s poliklinikou v Žiline do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky len na základe osvedčených skutočností, ktoré sa javili ako pravdepodobné. Nebol tu priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania, keďže by to poprelo podstatu a logiku neodkladného opatrenia ako rýchleho nástroja na úpravu právnych pomerov účastníkov konania.

23. Odvolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia (v jeho prvom výroku) v zmysle zákonných požiadaviek na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že predbežná ingerencia súdu do právnych vzťahov účastníkov, v danom prípade formou navrhovanej úpravy - odovzdania maloletého dieťaťa do dočasnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, sa javila ako nevyhnutná a žiaduca, majúca na zreteli najlepší záujem maloletého dieťaťa. Podporne to vyplývalo predovšetkým zo správy kolízneho opatrovníka o šetrení pomerov. Z uvedených dôvodov odvolací súd v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. V tejto časti si uznesenie splnilo a plní svoju úlohu aj v súčasnosti.

24. Táto úvaha súdu je podporená aktuálnou informáciou od kolízneho opatrovníka zo dňa 29.11.2019 (č.l. 81 spisu) vyžiadanou odvolacím súdom v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní matky. Z nej vyplynulo, že matka po návrate z nemocnice pravidelne takmer každý týždeň prinesie pracovníčke ÚPSVaR negatívny test na prítomnosť návykových látok (naposledy pred týždňom) a z vlastného rozhodnutia v krátkom čase nastúpi ambulantnú liečbu. Preukázanie, že matka nie je drogovo závislá bolo podmienkou mimosúdnej dohody o styku matky s mal. dieťaťom po vydaní neodkladného opatrenia súdom, ktorú kolízny opatrovník podporoval vzhľadom na útlý vek dieťaťa. Najskôr bol styk matky s dieťaťom po dohode s navrhovateľkou realizovaný každý deň na 5 hodín, pričom matka pravidelne chodila za dieťaťom. Po preverení podmienok v bydlisku starej matky mal. dieťaťa I. Y. kolíznu opatrovníčkou a prísľube starej matky dieťaťa, že bude na svoju dcéru a mal. J. dozerat' a pomáhať jej v starostlivosti o dieťa, sa kontakt matky s dieťaťom predĺžil na 2-3 dni vrátane nocí. Kolízny opatrovník potvrdil, že matka dieťaťa sa natrvalo odsťahovala k svojej matke na adresu J. H. X, V., kde sa spolu s mal. J. (počas styku) zdržiava. Matka spolu s mal. J. trávi víkendy u navrhovateľky. Komunikácia medzi navrhovateľkou a matkou dieťaťa je bez problémov, ktorú skutočnosť má overenú aj kolízny opatrovník. Z uvedeného vyplýva, že neodkladné opatrenie prispelo k znormalizovaniu pomerov medzi matkou mal. dieťaťa a navrhovateľkou, k zlepšeniu úrovne starostlivosti matky o mal. dieťa, ktoré jej lásku a bezpečie najviac potrebuje a nesporne je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

25. Vzhľadom na situáciu a osvedčené skutočnosti, v záujme zabezpečenia právnej istoty maloletého dieťaťa do rozhodnutia vo veci samej, rozhodol súd prvej inštancie ex offo aj o dočasnom zverení maloletej J. do osobnej starostlivosti navrhovateľky na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie). V tejto časti rozhodol konajúci súd nad rámec návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 360 ods. 1 CSP.

26. Z obsahu a dôvodov podaného odvolania matky je zrejmé, že napadla uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie. S poukazom na znenie ust. § 355 ods.

2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP odvolací soud skúmal, či zákon proti takémuto rozhodnutiu odvolanie pripúšťa.

27. V zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

28. Podľa ust. § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

29. Odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. f). Odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho (§ 59 ods. 1, 2 CMP).

30. Civilný sporový poriadok vo svojom v ustanovení § 357 CSP taxatívne vymenúva prípady, v ktorých pripúšťa možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Okruh uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie v mimosporových konaniach, zákonodarca „rozšíril“ v ustanovení § 59 CMP.

31. Podľa § 357 písm. d) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

32. V súdnej veci okresný súd napadnutým uznesením síce vydal uznesenie o neodkladnom opatrení, ktorým dočasne mal. J. zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, nekonal však na základe návrhu navrhovateľky, ale v tejto časti konal bez návrhu. V ustanovení § 357 CSP zákonodarca jednoznačne špecifikoval prípady, v ktorých je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v súvislosti s neodkladným opatrením prípustné. Zákon teda nepripúšťa možnosť podať takýto opravný prostriedok proti uzneseniu o neodkladnom opatrení alebo zabezpečovacom opatrení v každom prípade týchto procesných inštitútov, ako to *expressis verbis* uvádza napr. v § 357 písm. j) a n) CSP, ale len za situácie, ak súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Zákonodarca v danom prípade obmedzil možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie týkajúceho sa rozhodovania o otázke neodkladného opatrenia, ktoré nebolo vydané na podklade návrhu sporovej strany (účastníka konania). Rovnako tak nie je odvolanie proti uzneseniu súdu o neodkladnom opatrení vydanom *ex offio* prípustné ani v zmysle § 59 CMP, príp. podľa ustanovení § 360 a nasl. Civilného mimosporového poriadku, obsahujúceho niektoré osobitné ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu v mimosporovom konaní.

33. Nakoľko ustanovenie § 357 CSP, § 59 CMP, a ani ďalšie ustanovenia Civilného mimosporového poriadku o neodkladných a iných opatreniach súdu možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení vydanom *ex offio* neobsahuje, odvolací súd odvolanie matky maloletej postupom podľa § 386 písm. c) CSP o d m i e t o l.

34. Odvolací súd dodáva, že na neprípustnosti odvolania proti predmetnému uzneseniu vo výroku II. nič nemení ani skutočnosť, že účastníci konania boli okresným súdom v napadnutom uznesení poučení o možnosti podať proti nemu odvolanie. Ani skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne poučil účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je *ex lege* vylúčená. V prejednávanej veci teda nezaložil súd prvej inštancie možnosť podania odvolania nesprávnym poučením proti uzneseniu, proti ktorému je možnosť podania odvolania *ex lege* vylúčená.

35. Skutočnosti, ktoré vyplývajú z dohody navrhovateľky a matky maloletej zo dňa 20.09.2019, z prehlásenia navrhovateľky, ktoré listiny boli predložené matkou v rámci odvolania, ako aj samostatného oznámenia navrhovateľky doručeným na výzvu konajúceho súdu dňa 14.10.2019 (č.l. 76 súdneho spisu), zhodnotí súd prvej inštancie podľa ich obsahu v konaní vo veci samej a po vykonaní ďalšieho potrebného dokazovania na zistenie skutočného stavu vo veci (najmä zabezpečením aktuálnej správy o šetrení pomerov), stanoví ďalší procesný postup nielen vo veci samej, ale aj v súvislosti s rozhodnutím o neodkladnom opatrení, ktorým dočasne zveril maloletú J. do osobnej starostlivosti navrhovateľky.

36. Osobitne odvolací súd poukazuje na vyjadrenie navrhovateľky, predložené k odvolaniu, v ktorom okrem iného uvádza, že svoj návrh na zverenie mal. J. U., nar. XX.XX.XXXX, v celom rozsahu berie späť a súhlasí so zrušením tohto neodkladného opatrenia (č.l. 47 súdneho spisu). Na výzvu súdu navrhovateľka uviedla, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia na zverenie mal. dieťaťa do náhradnej starostlivosti berie v celom rozsahu späť (č.l. 76 súdneho spisu).

37. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní priorizoval najlepší záujem maloletého dieťaťa. Prejavy vôle navrhovateľky vo vzťahu ku konaniu o zverenie maloletej J. do náhradnej osobnej starostlivosti posúdi súd prvej inštancie v rámci prebiehajúceho konania vo veci samej.

38. Záverom odvolací súd dodáva, že konštatované závery neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej (náhradnej osobnej starostlivosti), v ktorom môžu byť vykonané dôkazy v širšom rozsahu na preukázanie tvrdených skutočností. Komplexné posúdenie úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ako aj práv uplatnených navrhovateľkou (prastarou matkou) bude predmetom konania vo veci samej, pričom pri meritórnom rozhodovaní sa bude prvoinštančný súd v plnej miere zaoberať aj všetkými tvrdeniami účastníkov konania i dôkazmi, ktoré produkovali okrem iného aj v štádiu odvolacieho konania o neodkladnom opatrení.

39. O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože na Okresnom súde Žilina prebieha aktuálne aj konanie o veci samej, ktoré doposiaľ nie je skončené (§ 58 CMP).

40. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.